

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/19/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818205826
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3818205826.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho a sudkýň JUDr. Gabriely Janákovkej a Mgr. Martiny Trnavskej v spore žalobcu: Y. X., trvale bytom Y. XXX/XX., Q., zast. JUDr. Dášou Taschovou, advokátkou so sídlom M. Hodžu 14/1, Prievidza, proti žalovanej: D. Q., trvale bytom T. XX/X, Y., zast. opatrovníkom Mestom Prievidza, o zaplatenie 7.381,40 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 4. októbra 2019, č.k. 18C/36/2018-93, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

II. Žalobcovi **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. návrh na prerušenie konania zamietol, výrokom II. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 7.381,40 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.210,40 eur od 10.12.2018 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 5 % zo sumy 2.171 eur od 4.10.2019 do zaplatenia, všetko v lehote do 3 troch od právoplatnosti rozsudku, a výrokom III. žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom o ich výške rozhodne súd samostatným uznesením. Rozhodoval na základe žaloby, ktorou sa žalobca domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 7.381,40 eur (po rozšírení žaloby, ktorú súd pripustil) s príslušenstvom. V žalobe žalobca tvrdil, že je výlučným vlastníkom bytu (v žalobe špecifikovaného, kde má žalovaná trvalý pobyt) na základe udelenia príklepu na dobrovoľnej dražbe konanej dňa 28.11.2013 a vyplatením ceny dosiahnutej vydražením, a žalovaná je predchádzajúca vlastníčka bytu a do podania žaloby byt nevypratala, užíva ho bez právneho dôvodu a bez akejkoľvek náhrady, resp. odplaty a neuhrádza ani žiadne zálohové platby správcovi domu ani príspevok do fondu opráv. Žalobca si uplatnil voči žalovanej nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré odvodzuje zo skutočnosti, že žalovaná byt užíva bez právneho dôvodu a bez akejkoľvek odplaty, a to za obdobie od decembra 2016 do októbra 2019, teda za 34 mesiacov po 217,10 eur. Žalovaná je pozbavená spôsobilosti na právne úkony. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní mal za preukázané, že žalobca je výlučným vlastníkom bytu. Vlastníctvo nadobudol na základe dobrovoľnej dražby. Napriek skutočnosti, že žalobca je vlastníkom bytu, žalovaná tento byt nevypratala. Žalovaná, prostredníctvom opatrovníka, sa v konaní bránila, že v konaní na Okresnom súde Prievidza sp. zn. 15C/19/2014, ktoré začalo na základe návrhu podaného dňa 4.2.2014 a v ktorom išlo o nárok žalobcu na vypratanie bytu, bola riešená otázka zákonnosti nadobudnutia vlastníckeho práva žalobcu, a súd v odôvodnení rozsudku skonštatoval, že žalobca vlastnícke právo k bytu tak, ako ho má zapísané v katastri nehnuteľností, platne nenadobudol, pretože dobrovoľná dražba a titul jeho nadobudnutia bola nezákonná a k platnej dražbe nedošlo z dôvodu viacerých porušení zákona o dobrovoľných dražbách. Súd prvej inštancie na túto obranu žalovanej konštatoval, že vychádza zo zisteného skutkového stavu ku dňu rozhodnutia vo veci a

žalobca dostatočným spôsobom v spore preukázal svoje vlastnícke právo k bytu, a naopak, žalovaná v spore ničím nepreukázala, že má platný právny titul na užívanie bytu. Z vykonaného dokazovania mal tak súd prvej inštancie za preukázané, že žalovaná v žalovanom období byt užívala bez právneho dôvodu a bez akejkoľvek náhrady alebo odplaty žalobcovi ako vlastníkovi bytu. Podľa súdu prvej inštancie žalobca preukázal v konaní výšku bezdôvodného obohatenia. Bezdôvodné obohatenie na strane žalovanej spočíva v užívaní bytu bez uzavretej zmluvy o nájme, t.j. bez právneho dôvodu, za ktoré užívanie neposkytla žalobcovi žiadnu protihodnotu. Výška bezdôvodného obohatenia podľa súdu prvej inštancie nebola v konaní sporná. V spore žalobcom tvrdená aj preukázaná výška 350 eur mesačne ako suma, ktorá zodpovedá nájomnému realizovanému zvyčajne v danom mieste a čase za porovnateľné ceny vrátane zálohových platieb, ktoré si žalobca voči žalovanej uplatnil v inom spore, nebola v konaní rozporovaná. Na tomto základe súd prvej inštancie žalobe v celom rozsahu vyhovel. Zároveň priznal súd prvej inštancie žalobcovi uplatnené úroky z omeškania. Návrh opatrovníka žalovanej na prerušenie konania súd prvej inštancie zamietol. Opatrovník žalovanej poukazoval na konanie Okresného súdu Prievidza sp. zn. 15C/19/2014, ktoré je právoplatne skončené, a na konanie Okresného súdu Prievidza vedené pod sp. zn. 12C/39/2018 o vypratanie bytu. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že v spore vedenom pod sp. zn. 12C/39/2018 sa nerieši otázka, ktorá by mohla mať význam pre rozhodnutie v tejto veci. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná prostredníctvom svojho opatrovníka. Nesúhlasila s názorom súdu prvej inštancie, že nepreukázala, že má platný titul na užívanie bytu. Dôkazom je právoplatný rozsudok Okresného súdu Prievidza zo dňa 12.1.2015, sp. zn. 15C/19/2014, kde sa ako predbežná otázka riešila zákonnosť a platnosť dražby a nadobudnutie vlastníctva bytu žalobcom. Skutočnosti tam zistené boli dôvodom a podkladom preto, aby súd neuložil žalovanej povinnosť vypratať byt, teda že tento byt užíva ako jeho legálna vlastníčka. V plnom rozsahu sa s týmto názorom súdu stotožňuje. Nesúhlasila ani so záverom súdu prvej inštancie, že výška bezdôvodného obohatenia, teda peňažnej náhrady, nebola sporná. Zastávala názor, že táto skutočnosť je bezvýznamná, keďže namieta a popiera samotnú existenciu náhrady, teda právny základ nároku. Čo sa týka neprerušenia konania súdom prvej inštancie, zotrvala žalovaná na názore, že konanie vedené na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 12C/39/2018 a jeho výsledok má právny význam pre rozhodnutie súdu v tejto veci. Toto prebiehajúce súdne konanie sa týka vypratania bytu žalovanou. Posúdenie a rozhodnutie bude mať zásadný právny význam na rozhodnutie o nároku uplatnenom v tomto konaní zo strany žalobcu a malo by byť dôkazom pre rozhodnutie súdu v tejto veci. Žalovaná ďalej poukázala na rozhodnutia okresného súdu Prievidza zo dňa 10.4.2017, sp. zn. 12C/168/2015, a zo dňa 25.9.2018, sp. zn. 9Csp/8/2018. V týchto rozhodnutiach súdy prezentovali, že žalobca nenadobudol platne vlastnícke právo k predmetnému bytu, nakoľko dražba bola neplatná. Zároveň žalovaná zdôraznila, že v týchto súdnych rozhodnutiach sú uvádzané opačné názory, napríklad o posudzovaní predbežnej otázky platnosti alebo zákonnosti dražby a s tým súvisiaceho vlastníckeho práva žalobcu. Tejto skutočnosti si je vedomá. Žalovaná následne uviedla, že subjektom, ktorý bol povinný vyriešiť otázku zákonnosti neplatnosti dražby ako zásadnej skutočnosti potvrdenia platnosti, resp. dokázanie neplatnosti zápisu vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností, bol žalobca. Nie vinou žalovanej tak neurobil a neuplatnil si svoje právo do troch mesiacov odo dňa príklepu a neurobil tak ani neskôr v primeranej dobe. O neplatnosti dražby sa žalobca domáhal až podaním žaloby v januári 2016 s tým, že neboli splnené zákonné podmienky okruhu účastníkov konania, teda došlo k procesnému pochybeniu, v dôsledku čoho sa súd nemohol v konaní ďalej zaoberať vecnými dôvodmi neplatnosti dobrovoľnej dražby a žalobu žalobcu musel zamietnuť. Nie menej zásadné podľa názoru žalovanej sú rozdielne právne názory a závery súdov, ktoré boli konštatované v jednotlivých súdnych rozhodnutiach a na základe ktorých boli tieto vydané. Aj právne názorové rozdielnosti na posúdenie čiastkových otázok viedli súd prvej inštancie k jeho rozhodnutiu, s ktorým sa žalovaná nestotožnila. Následne žalovaná namietala, že v konaní zostala opomenutá otázka legitímácie tak žalobcu, ako aj jej ako žalovanej, a to cez zákonné posúdenie a doriešenie otázky zákonnosti a platnosti dražby a vlastníckeho práva k bytu. V predchádzajúcich konaniach vo vzťahu k správcovi bytového domu je nevyjasnená pasívna legitímácia žalovaného, žalobcu v tomto konaní, rovnako ako postavenie žalovanej. Žalovaná konštatovala, že bez definitívneho vyriešenia otázky zákonnosti a platnosti dražby a vlastníckeho práva žalobcu k bytu nemôže byť vecne správne rozhodnuté. Ďalšie rozhodnutia súdu by iba prispeli k sťaženiu a ku skomplikovaniu celej záležitosti. Na tomto základe žalovaná žiadala odvolací súd, aby napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu.

3. K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril žalobca prostredníctvom svojej právnej zástupkyne. V odôvodnení rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 12.1.2015, sp. zn. 15C/19/2014, súd podľa jeho názoru nad rámec žalobného návrhu riešil otázku platnosti, resp. neplatnosti dražby, ktorou byt nadobudol do svojho vlastníctva. Dražba bytu ani jedným z jej účastníkov nebola napadnutá žalobou v zákonom stanovenej lehote, teda sa s jej výsledkami stotožnili tak účastníci dražby, ako aj kataster nehnuteľností, ktorý vykonal zápis vlastníctva v jeho prospech. Je tak na liste vlastníctva vedený ako vlastník a jeho vlastníctvo k bytu nebolo nikdy žalovanou napadnuté ani popreté. Žiadne rozhodnutie nepoprelo údaj zapísaný na liste vlastníctva. Upozornil, že je povinný hradiť všetky náklady spojené s užívaním bytu a nepožíva z neho žiadne úžitky. Žalobca nesúhlasil s názorom žalovanej, že on je subjektom, ktorý by mal riešiť otázku zákonnosti a platnosti dražby a tiež dokazovať neplatnosť zápisu v katastri nehnuteľností v prospech neho ako vlastníka. To považuje za nelogické a odporujúce základným procesným zásadám súdneho sporu. Zdôraznil, že pokiaľ nebude jeho vlastnícke právo žalovanou právne relevantne spochybnené, súd je viazaný skutkovým stavom ku dnu vyhlásenia rozhodnutia vo veci. Žalobca ďalej uviedol, že je vlastníkom nehnuteľnosti, za ktorú riadne zaplatil, avšak napriek tomu ju už viac ako päť rokov nemá možnosť užívať, ani nemá do nej žiaden prístup. Nemal inú možnosť ochrany svojho vlastníckeho práva, než akej sa domáhal žalobou o vypratanie bytu, ktorej súd prvej inštancie vyhovel, a uložil žalovanej povinnosť byt vypratať. Toto rozhodnutie však nie je doposiaľ právoplatné a je predmetom odvolacieho konania. Čo sa týka žalovanou citovaných rozhodnutí Okresného súdu Prievidza (sp. zn. 12C/168/2015, 9Csp/8/2018 a 5Csp/107/2018), tak týmito bol zaviazaný ako vlastník bytu na úhradu platieb správcovi domu. Upriamil pozornosť súdu tiež na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 6Co/1048/2015 (napadnuté rozhodnutie 12C/168/2015), v ktorom sa odvolací súd nestotožnil s právnym posúdením predbežnej otázky vlastníctva bytu, ako ho vykonal súd prvej inštancie v konaní 15C/19/2014, na ktoré sa žalovaná odvoláva v podanom odvolaní, z dôvodu porušenia ustanovení zákon o dobrovoľných dražbách, a to práve s prihliadnutím na skutočnosť, že platnosť dražby nebola zúčastnenými napadnutá žalobou. Ak v zákonom určenej lehote dražbu oprávnené osoby nenapadnú, je nenapadnuteľná. Napadnuté rozhodnutie tak považoval za vecne správne a uplatnil si aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v plnom rozsahu.

4. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

5. Žalovaná v podanom odvolaní namietala (prostredníctvom svojho opatrovníka) zamietnutie návrhu na prerušenie konania súdom prvej inštancie (výrok I. napadnutého rozsudku). Prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedenom na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 12C/39/2018, považuje žalovaná za rozhodnutie, ktoré bude mať zásadný význam pre rozhodnutie v tomto konaní.

6. V konaní vedenom na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 12C/39/2018 bolo rozhodnuté súdom prvej inštancie rozsudkom dňa 20.5.2019, č.k. 12C/39/2018-89, o povinnosti žalovanej vypratať a odovzdať byt žalobcovi. Na odvolanie žalovanej rozhodoval Krajský súd v Trenčíne. Ten uznesením zo dňa 28.5.2020, č.k. 19Co/119/2019-115, napadnuté rozhodnutie zrušil a konanie zastavil. V dôvodoch rozhodnutia konštatoval, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil otázku prekážky veci právoplatne rozhodnutej (res iudicata). V rozhodnutí Okresného súdu Prievidza zo dňa 20.3.2015, sp. zn. 15C/19/2014, bolo o žalobe na vypratanie bytu už raz právoplatne rozhodnuté (žalobca nepodal proti tomuto rozhodnutiu súdu prvej inštancie odvolanie). Preto odvolací súd vyššie uvedeným uznesením napadnuté rozhodnutie zrušil a konanie zastavil pre neodstrániteľnú prekážku konania spočívajúcu v existencii prekážky právoplatne rozhodnutej veci.

7. Z dôvodu právoplatného skončenia konania na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 12C/39/2018 nie je dôvodné prerušenie tohto konania (teda podľa § 164 CSP neprebíha konanie, ktoré by mohlo mať význam pre toto konanie). Záver súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu žalovanej na prerušenie konania bol správny.

8. Námietka žalovanej o nesprávnom prerušení však musí byť vzatá na zreteľ v tom smere, či je súd viazaný rozhodnutím z konania vedenom na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 12C/39/2018, ktoré skončilo v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 28.5.2020, č.k. 19Co/119/2019-115, zastavením konania, teda či má význam pre toto konanie.

9. Podľa § 193 CSP súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

10. V zmysle citovaného ustanovenia CSP súd nie je viazaný meritórnym rozhodnutím z konania vedenom na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 12C/39/2018. Uvedené konanie bolo zastavené pre neodstrániteľnú prekážku konania, a to prekážku veci právoplatne rozhodutej. Túto prekážku predstavuje právoplatné rozhodnutie Okresného súdu Prievidza zo dňa 12.1.2015, sp. zn. 15C/19/2014, kde už bolo rozhodnuté o žalobe žalobcu na vypratanie bytu (o ktorý ide v tomto konaní - konkrétne za jeho užívanie) tak, že bola súdom zamietnutá. V tomto rozhodnutí bola ako predbežná otázka posudzovaná otázka zákonnosti a platnosti dražby, v ktorej žalobca byt nadobudol do svojho vlastníctva, pričom súd tam dospel k negatívnemu výsledku, ktorý spôsobil odraz v závere, že žalobca nie je vlastníkom bytu.

11. Na toto rozhodnutie argumentačne nadväzuje v podanom odvolaní žalovaná. Konštatuje, že týmto rozhodnutím je preukázané, že má platný titul k užívaniu bytu. Žalovaná v odvolaní na viacerých miestach argumentuje, že súdy v iných konaniach rozhodli, že žalobca sa nestal vlastníkom bytu.

12. Platí však, že neplatnosť dobrovoľnej dražby môže vysloviť súd iba v občianskom súdnom konaní, ktoré začalo podaním návrhu na určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby v zmysle § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách, pričom otázku neplatnosti dobrovoľnej dražby nemôže súd posudzovať v inom konaní, ako v konaní podľa uvedeného ustanovenia, a to ani ako otázku prejudiciálnu (predbežnú) (tento názor bol Najvyšším súdom SR aprobovaný v rozhodnutí zo dňa 22.5.2019, sp. zn. 8 Cdo 62/2019, k tomu ďalej pozri rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zo dňa 16.12.2010, sp. zn. 3 Cdo 186/2010 (R 1/2011), sp. zn. 3 Cdo 272/2007, sp. zn. 2 Cdo 66/2008 (R 23/2010), sp. zn. 5 Cdo 51/2009, pozri tiež Zo súdnej praxe č. 47/2008).

13. Nemôže podľa odvolacieho súdu na podklade uvedenej judikatúry obstať názor žalovanej, že platný titul k užívaniu bytu predstavuje rozhodnutie Okresného súdu Prievidza zo dňa 12.1.2015, sp. zn. 15C/19/2014, ktorým bola zamietnutá žaloba žalobcu o vypratanie bytu, pričom v odôvodnení rozhodnutia bolo konštatované, že žalobca nie je vlastníkom sporného bytu z dôvodu neplatnosti dobrovoľnej dražby. Otázka dobrovoľnej dražby, a tým aj otázka vlastníckeho práva k bytu žalobcu, bola v tomto konaní riešená ako otázka predbežná, čo je neprípustné. Vlastnícke právo žalobcu k bytu tak nebolo v tomto rozhodnutí výrokom rozhodnutia spochybnené, resp. určené, že mu nenáleží (výrok je jediný záväzný zo súdneho rozhodnutia - § 218 ods. 1 CSP).

14. Žalobca nadobudol vlastnícke právo k bytu v dobrovoľnej dražbe udelením príklepu (§ 27 ods. 1 zákona o dobrovoľných dražbách). Účinky príklepu zanikajú podľa § 21 ods. 5 zákona o dobrovoľných dražbách vtedy, ak vydražiteľ zmaril dražbu alebo ak súd určil dražbu za neplatnú (a to podľa vyššie uvedenej judikatúry v samostatnom konaní o neplatnosti dobrovoľnej dražby, nie ako v tzv. predbežnej otázke pre iný uplatnený nárok). Žalovaná sa ale nedomáhala doposiaľ určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby.

15. Mýli sa žalovaná, keď v odvolaní tvrdí, že neplatnosti dobrovoľnej dražby sa má domáhať žalobca. Platí podľa § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách, že neplatnosti dobrovoľnej dražby sa môže domáhať osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach. Touto osobou je nepochybne žalovaná, ktorá bola predchádzajúcou vlastníčkou bytu, dražil sa byt v jej vlastníctve.

16. Nejestvuje teda doposiaľ žiadna právna skutočnosť, ktorá by bola schopná zmeniť údaj o vlastníckom práve žalobcu k bytu. V tomto prípade by to bolo rozhodnutie súdu o neplatnosti dražby, v ktorej žalobca byt nadobudol do svojho vlastníctva.

17. Žalovaná namietala i nedostatok aktívnej i pasívnej vecnej legitímácie v tomto konaní.

18. Platí správny záver súdu prvej inštancie, že je rozhodujúci skutkový stav v čase rozhodovania súdu (§ 217 ods. 1 CSP). Žalobca je podľa katastra nehnuteľností vlastníkom bytu. Žalobcovi preto svedčí aktívna vecná legitímácia v konaní. Pasívna vecná legitímácia svedčí v tomto konaní žalovanej. Ak žalobca tvrdí, že žalovaná sa na jeho úkor bezdôvodne obohatila, tak žalovanej svedčí pasívna vecná legitímácia v konaní.

19. K samotnému nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia a k jeho výške sa okrem vyššie uvedených skutočností žalovaná v odvolaní nevyjadrovala. Odvolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§§ 379 a 380 CSP), preto sa odvolací súd zoberal iba vznesenými odvolacími námietkami žalovanej.

20. Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny v celom rozsahu (§ 387 ods. 1 CSP).

21. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % voči žalovanej, nakoľko bol v odvolacom konaní plne úspešný. V zmysle § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov bude rozhodovať súd prvej inštancie.

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).